

brikke, øye, hud
2017

Brikke 18x25 cm. Foto: Øystein Klakegg

Fra det ene til det andre

Et arbeid starter et sted og ender et sted.
En skål blir en brikke blir en tallerken blir et flak blir et brev.
Tingen flytter seg i prosessen,
mellom bilde og bruk, mellom bord og vegg og tilbake igjen,
så lett som slike ting har gjort i alle tider.
Tingens identitet forskyver seg,
og leses ulikt ut fra hvordan den ligger eller henger, og hva den minner om.
Forflytningen er ikke stor, men gjør en forskjell.

Tingen bærer med seg tiden som det tar å lage den,
og det som hendte underveis.
Leiren tørker. Alle avtrykk fra den fuktige tilstanden blir stående.
Merket etter fingeren, rusket i glasuren,
alt brennes fast og blir med videre i historien.
Det ufullkomne kan gi et pusterom, i verden og i et kunstverk.
Leire, både ubrent og brent, tilbyr mange sprekker og andre uregelmessigheter.
Noen av dem gir en åpning, og noen av dem er bare en sprekke.

There is a crack, a crack in everything. That's how the light gets in. (Leonard Cohen, 1992)